

14 e tref Luk 22:24-27

Västerslättskyrkan 20070909

Lärjungarna hade just tagit emot nattvarden för första gången av sin mästare Jesus Kristus.

Inte var det några stora helgon, som då tog emot den första nattvarden, dom var fega och i Judas penningpung skramlade de trettio silverpengarna, som han fått för att förråda sin mästare. Och sen börjar dom att bråka om vem som skulle anses vara den störste. Nog var det en kamp för att få inflytande och uppmärksamhet. Inte kan Jesus ha haft det lätt med sina första lärjungar och kanske han har det lika besvärligt med oss, fast vi inte själva ser det. Så visar Jesus på hur det nya livet med Jesus ska vara, det är inte som här i världen där det är en ständig maktkamp och där människor fjäskar för att få andras uppskattning. Jesus säger: *Men med er är det annorlunda: den störste bland er skall vara som den yngste, och den som är ledare skall vara som tjänaren.*

Jesus själv var ett föredöme. *Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors.* Fil 2:6-8

Johannes berättar att när lärjungarna firat nattvarden så gör han något överraskande, han kallar dem en efter en

till sig och tvättar deras fötter, en syssla som vanligtvis slaven brukade utföra, inte undra på att Petrus börjar att protestera när han kallas fram till Jesus, han säger: *"Aldrig någonsin får du tvätta mina fötter!"* Men då förklarar Jesus för Petrus: *"Om jag inte tvättar dig har du ingen gemenskap med mig."* Joh 13:8

Enheten i Kristus börjar vid dopets källa, där vi blir ett med vår Herre Jesus Kristus. Vi blir fullständigt inlemmade i Kristi kropp och därför kan vi med Jesus tala till Gud som vår himmelske Fader.

Genom Guds ord förkunnelse skapar Gud en tro i våra hjärtan, då skapas en trons gemenskap med Jesus. Aposteln skriver: *Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall vara med i vår gemenskap, som är en gemenskap med Fadern och hans son Jesus Kristus.* 1 Joh 1:3

I församlingens gemenskap kring vår Herre Jesus Kristus får vi så uppbyggas till ett heligt tempel, som levande stenar, där alla är viktiga, alla behövda. Gud har en uppgift som passar för dig och en annan för mig. I Kristi gemenskap är vi inte kopior, utan viktiga pusselbitar. Tillsammans formas vi till en mosaik, där Kristi härlighet uppenbaras här i världen.

Vid nattvardsbordet skapar Jesus en blodsgemenskap mellan oss och vår Herre, men också mellan oss och alla troende i alla tider.

I slutet av texten säger Jesus: *jag är mitt ibland er som er tjänare.*

Och aposteln uppmanar i episteln: *Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus.* Det innebär att kyrkans kallelse är att utöva tjänandet eller för att använda det grekiska ordet diakonia.

Runt omkring oss finns nöden: Ropet efter livets mening, ropet efter ett hopp i hopplösheten, ropet efter renhet från skammens fläckar, eller skuldens tunga börda, längtan efter att få äga ett liv med Gud.

Till allt detta har Jesus kallat sin kyrka och församling att vara Guds tjänare att sprida gränslösa kärlek, så att människor ska kunna få uppleva enheten i Kristus.

Det är en tröst att det står *jag är mitt ibland er.*

Det innebär att Jesus är och ska vara centrum i varje kristens liv, liksom i vår kyrka.

Centrerade kring honom skapas den enhet som är av Gud och som är grunden för vår tro.